

Buda Ferenc

Mormogó

*Tőserdő kék egén
száll, száll egy szürke gém.
Vagy bakcsó? Meglehet.
Suhogva ellebeg.*

*Alatta víztükör,
s a mennybolt képe – lenn.
Mélybe tart s égbe tör
e kettős végtelen.*

*Kettős vagy sokszoros?
Ki tudja, emberek?
Vagy tág, vagy túl szoros –
e világ nem kerek.*

*Lejárhadd lábaid,
s a látvány elforog.
Tied csak az, amit
tekinteted befog,*

*s eléggé egyszerű
ahhoz, hogy megtanuld:
lábad alatt a fű,
fejed fölött a Hold,*

*s emitt az álmatag
kőrisfák ormai,
amott az alkonyat
borzderes borjai.*

*Hullt szírom pöndörül,
szél fuwall, leng a lomb.
Itthon vagy – nézz körül!
Mit mormogsz, vén bolond?*

*Kiszikkadt sok nyarad,
s dől rád az őszidő?*

*Az, ami szétszakadt,
egyszer tán összenő.*

*Nyár után, tél előtt
félnap még hátravan.
Dönts hát, hogy agyvelőd
ólom vagy sárarany!*

*Útszélien bodza nő,
hajlong a lenge nád.
Tévedni nincs idő –
úgy élj, hogy meg ne bánd.*

*Zúgó nyárfák felett
visszhangok zengenek.
Száll, száll a szürke gém
Tőserdő tárt egén.*